

ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΙΑΤΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ

ΠΩΣ ΝΑ ΔΙΑΚΡΙΝΕΤΕ ΤΟΥΣ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΚΑΚΟΥΡΓΟΥΣ

Τὰ κυριώτερα γνωρίσματα τῶν πλαστογράφων. Ποιοί εἶνε οἱ ράκτες Ντόυτς. Ἡ μογγολική φυσιογνωμία τῶν ἐκ γενετῆς μπράβοι. Ἡ καταπληκτικὴ εὐκινησία τῶν διασήμων λωποδύφωσις τῶν δολοφόνων ἀπὸ συνήθεια. Τὰ γνωρίσματα τῶν

ἀνθρώπων ποὺ δὲν κοκκινίζουν ποτέ. Ὁ περίφημος παραχα- ἐγκληματιῶν. Τί φαίσα ἔχουν οἱ μισωτοὶ δολοφόνοι καὶ οἱ τῶν. Τὸ ξάφρισμα τῶν πορτοφολίων. Ἡ φρικώδης παραμέρ- σαδιστῶν. Μιά καλὴ συμβουλὴ στοὺς ἀναγνώστας μας, κλπ.

ΤΟ τελευταίον φύλλο τοῦ «Ντέ- τεκτιβ» τῆς Νέας Ὑόρκης δημο- σιεύθηκε ἢ ἀκόλουθη μελέτη τοῦ δόκτορος Τζέιμς Γκρέθ γιὰ τοὺς ἐγκληματίας. Σ' αὐτὴν ὁ διάση- μος ἐπιστήμων, ὅπως ἀλλοστε κι' ὅλοι οἱ μεγάλοι ἱατροδικασ- σταί, περιγράφει πῶς μπορεῖ κα- νεῖς νὰ ξεχωρίσῃ ἕνα λωποδύτη ἀπὸ ἕναν ἐμπρηστή κι' ἕναν σα- δικτὴ ἀπὸ ἕναν κακούργο. Ὁ καθείς τους ἔχει ἰδιαίτερα χαρα- κτηριστικὰ γνωρίσματα, πάνω στα ὁποῖα ἔχουν γίνεϊ τόσες πα- ρατηρήσεις, ὥστε ἕνας ἐγκλημα- τολόγος νὰ μὴ κἀνῃ ποτέ λάθος στὰ συμπεράσματα του. Ἴδου λοιπὸν αὐτὸ τὸ ἐνδιαφέρον ἄρθρο τοῦ Ἀμερικανοῦ δόκτορος :

«Ἡ Νέα Ὑόρκη ἔρχεται πρῶ- τη στὸ στατιστικὸ πῖνακα τῶν ἐγκλημάτων ὅλου τοῦ κόσμου, γιὰ τὸν ἔξῃς ἀπλούστατο λόγο : Οἱ Ἀμερικανοὶ ποτέ δὲν προσέ- χουν τοὺς συνανθρώπους τους

καὶ δὲν προφυλάγουντ' ἀπ' αὐτοὺς. Εἶνε ἀφωσιωμένοι στὶς δουλειές τους. Δὲν ἐνδιαφέρονται, παρὰ μόνο γιὰ τίς ἐπιχειρή- σεις τους καὶ φυσικὰ παραμένουν πάντα ἄοπλοι κι' ἀνυπερά- σπιστοι ἐναντίον τῶν κακοποιῶν. Ἄν μποροῦσε ὁ διευθυντῆς μιάς Τραπεζῆς νὰ ξεχωρίσῃ τὸν πλαστογράφο καὶ τὸν παραχα- ράκτη, ὁ ἔμπορος τὸ λωποδύτη κι' ὁ πατέρας ἐνὸς κοριτικοῦ τὸ σαδιστῆ, ἢ ἄστυνομία δὲν θὰ χρειαζόταν νὰ βριάκεται : νύχτα καὶ μέρα σὲ πυρετώδη κίνησι. Πρέπει νὰ ξέρετε ὅτι ὅπως μπο- ρεῖτε νὰ προφυλαχθῆτε ἀπὸ μιὰ ἀρρώστεια, τὸ ἴδιο μπορεῖτε νὰ κάνετε καὶ γιὰ τοὺς κακοποιούς. Φτάνει μόνο νὰ ξέρετε με- ρικὰ στοιχειώδη πράγματα καὶ νὰ εἴσαστε προσεχτικοὶ καὶ παρατηρητικοί.

Θὰ προσπαθῆσω στὸ ἄρθρο μου αὐτὸ νὰ σᾶς δώσω μιὰ εἰκό- να τῶν διαφόρων τύπων τοῦ ὑποκόσμου, ὥστε νὰ σᾶς εἶνε εὐ- κολο νὰ κάνετε τίς παρατηρήσεις σας. Ἀλλὰ πρὸς Θεοῦ, ὄχι ἀκρέτητες. Μὴ θελήσετε μ' ἕνα μονάχα βλέμμα νὰ «σταμπάρε- τε» τὸν ἐγκληματία. Αὐτὸ μόνο τὸ κάνει ἕνας ἐξασκημένος ἱα- τροδικαστῆς. Μά, ὡς γνωστόν, «ὅποιοι φυλάει τὰ ρούχα του ἔ- χει τὰ μισά», γι' αὐτὸ καλύτερα νὰ διώξετε ἕναν ὑπάλληλό σας, ποὺ εἶνε ἄθωος, ἀλλὰ ἔχει χαρακτηριστικὰ ἐγκληματία, παρὰ νὰ τὸν κρατήσετε. Δὲν ξέρετε τί μπορεῖ νὰ συμβῆ. Τὰ ἐγκλήμα- τα συνήθως γίνονται μέσα σὲ λίγα δευτερόλεπτα. Σ' ἕνα ἀ- νοιγόκλεισμα τοῦ ματιοῦ. Κα- λύτερα λοιπὸν νὰ ἔχετε ἥσυχο τὸ κεφάλι σας κι' ἀναπαυμένη τὴ συνείδησί σας.

Ἄν ἀκολουθήσετε τίς συμ- βουλές μου νὰ εἴσαστε βέβαιοι ὅτι θὰ γλυτώσετε ἀπὸ ἕνα σω- ρὸ κινδύνους, ποὺ ἀπειλοῦν τὴ ζωὴ σας καὶ τὴν περιουσί- ας σας. Ὅριστε λοιπὸν αὐτὲς ἢ παρατηρήσεις μου. Πρέπει νὰ τίς προσέξετε καὶ νὰ τίς πι- στέψετε τυφλά, γιὰτί τίς ἔχω κάμει ὕστερ' ἀπὸ δέκα χρόνων μελέτη τῶν διαφόρων τύπων τῶν ὑποκόσμου, οἱ ὅποιοι βρί- σκονται κλεισμένοι στὶς φυλα- κές τῶν Ἠνωμένων Πολι- τηῶν :

Οἱ πλαστογράφοι παραδειγ- ματος χάριν κι' οἱ ἀπατεῶνες ἔχουν φυσιογνωμία καλοκάγα- θη. Μοιάζουν σὰν ἱερωμένοι. Μιά παράδοξη γλυκύτης εἶνε σκορπισμένη στὸ πρόσωπό τους κι' εἶνε ὑπερβολικὰ ὤ- μορφοι. Μοιάζουν σὰν ἄγγε- λοι! Εἶνε ἐπίσης ὑπερβολικὰ

χλωμοὶ καὶ γίνονται ἀκόμη πιὸ λευκοί, ὅταν συγκινοῦνται. Ποτέ δὲν κοκκινίζουν. Ἐκεῖνο ποὺ τοὺς διακρίνει, εἶνε ὅτι ἔ- χουν μύτη μικρὴ κι' ἐξογκωμένη, μαλλιά κατὰμαυρα καὶ μά- τια μικρά, τὰ ὁποῖα διαρκῶς βλέπουν καταγῆς. Ὁ πλαστογρά- φος κι' ὁ ἀπατεῶν ἀποφεύγουν τὸ βλέμμα τοῦ συνομιλητῆ των καὶ τὸ πρόσωπό τους τίς περισσότερες φορὲς μοιάζει μὲ γυναι- κεῖο. Αὐτοὶ οἱ κακοποιοὶ χάνουν πολὺ γλήγορα τὰ μαλλιά τους ἢ γίνονται κατάλευκοι πρὶν ἀκόμη γεράσουν. Ἐνας τέτοιος τύπος ἦταν κι' ὁ διάσημος πλαστογράφος Ὀλιβερ Ντόυτς, ὁ ἄνθρωπος ποὺ εἶχε θέσει σὲ κυκλοφορία τρία ἑκατομμύρια χαρτονομίσματα τῶν πέντε δολλαρίων κι' ἔκανε τὴν Κεντρικὴ Τράπεζα τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν νὰ τρομοκρατηθῆ καὶ νὰ χάσῃ τὸν κόσμο γιὰ νὰ τὸν ἀνακαλύψῃ ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια. Ὁ Ὀλιβερ Ντόυτς εἶχε ἐπικηρυχθῆ γιὰ ἑκατὸ χιλιάδες δολλα- ρια καὶ ἔτσι μονάχα κατωρθώθῃ νὰ τὸν προδώσῃ ἕνας φίλος του καὶ νὰ τὸν παραδώσῃ στὴν ἄστυνομία. Μά τὸ περίεργο εἶ- νε ὅτι οἱ δικασταὶ δὲν τολμοῦσαν νὰ πιστέψουν ὅτι ἕνας ἄν- θρωπος μὲ φυσιογνωμία ἀγίου ἦταν ἱκανὸς γι' αὐτὸ τὸ ἐγκλη- μα. Καὶ πείσθηκαν μόνον, ὅταν ὁ ἴδιος ὠμολόγησε τίς ἀπάτες του, γιὰτί ἦταν τρομερὰ φιλόδοξος κι' ὑπερήφανος γιὰ τὰ κα- τωρθώματά του. Ὁ Ντόυτς πέθανε στὴν ἠλεκτρικὴ καρέκλα κι' ἔτσι γλύτωσε ἢ Ἀμερικὴ ἀπὸ τὸν πιὸ ἐπικίνδυνο πλαστο- γράφο.

Οἱ ἐκ γενετῆς ἐγκληματίαὶ πάλιν ἔχουν μογγολικὴ φυσιο- γνωμία. Ἐχουν ὀηλαδῆ αὐτιά μεγάλα, πολλὰ μαλλιά, τερά- στιο κάτω σαγῶν καὶ κάνουν πολλὰς χειρονομίες καὶ στὴν παραμικρὴ συζήτησί τους. Ὁ Τζὼν Σμιθ, ὁ «κόκκινος ἀπά- χης» τοῦ Σικάγου, εἶχε τὰ χαρακτηριστικὰ ποὺ ἀναφέραμε. Αὐτὸς ὁ ἐγκληματίας μποροῦσε νὰ ξεκοιλιάσῃ ἕναν ἄνθρωπο γιὰ νὰ τοῦ πάρῃ τὰ τσιγάρα του! Πέθανε κι' αὐτὸς στὴν ἠ- λεκτρικὴ καρέκλα.

Οἱ μισωτοὶ δολοφόνοι κι' οἱ διάφοροι μπράβοι, ποὺ ἔκτε- λουν κατὰ παραγγελίαν ἕνα ἐγκλημα, διακρίνονται ἀπὸ τίς ἀ- φελείες ποὺ συνήθιζον ν' ἀφήνουν μπροστά στὸ μέτωπό τους κι' ἀπὸ μιὰ ἀγριότητα τῆς φυσιογνωμίας τους. Εἶδα ἕναν τέ- τοιο τύπο στὶς φυλακὲς τοῦ Σινγκ-Σινγκ. Ἦταν ὁ ἄνθρωπος, ποὺ εἶχε δουλοπνήσει γιὰ ἑκατὸ δολλάρια στὶς 8 Ἰανουαρίου τοῦ 1930 τὴν «μύσες» Ντόλυ Μπλέντ, σύμφωνα μὲ τίς ὑποδεί- ξεις τοῦ ἄσωτου ἀνηψιοῦ της. Δὲν εἶχε μετανοήσῃ γιὰ τὸ ἐγ- κλημά του. Μοῦ δήλωσε μάλιστα ὅτι ἦταν εὐχαριστημένος, γι- ατι ὁ ἀποτρόπαιος συνεργάτης του, ὁ ὁποῖος εἶχε κατορθώσῃ ν' ἀθωωθῆ, τοῦ ἔστειλε ταχτικά διάφορα δῶρα καὶ τὸν περι- ποιόταν σὰν φίλο του!

Οἱ διάσημοι λωποδύτες ἐπίσης ἔχουν μικρὰ μάτια, βλέμμα ἀσταθές κι' εὐκίνητο, μικρὸ κεφάλι, μέτωπο πρὸς τὰ πῖνα, πυ- κνὰ φρύδια, μύτη πλακωτὴ καὶ πρόσωπο κίτρινο. Ἐχουν ἀκόμη μιὰ καταπληκτικὴ εὐ- κινησία στὰ χέρια τους, σὰν τοὺς ταχυδακτυλουργούς.

Μποροῦν νὰ σᾶς κλέψουν τὸ ρολόϊ ἢ τὸ πορτοφόλι σας, ἐνῶ σᾶς ζητοῦν τὴ φωτιά σας γιὰ ν' ἀνάψουν τὸ τσιγάρο τους ἢ χάνουν τὰ χέρια τους στὶς τσέπες σας τόσο ἔλα- φρά, ὥστε δὲν τὸ καταλαβαί- νετε κι' ἔτσι σᾶς τίς ἀδειάζ- ζουν μὲ εὐκολία!

Ἔτυχε κάποτε νὰ παρακο- λουθῆσω μιὰ τέτοια ἐπίδειξι τῆς τέχνης τῶν λωποδυτῶν στὸ τμήμα τῆς Γενικῆς Ἀσφα- λείας. Ἐνας «ἄσος» τῶν «ξαρφιστῶν» εἶχε δώσει μιὰ «παράστασι» στὸ γραφεῖο τοῦ διευθυντοῦ, πρὸς τιμὴν τῶν διαφόρων ἄστυνομιῶν, ποὺ ἤθελαν νὰ μάθουν μερι- κὰ νῆα τεχνάσματα τῶν κα- κοποιῶν τοῦ εἴδους του. Ὁ λωποδύτης, ἕνας κάποιος Μπίλ, κατάφερε νὰ κλέψῃ τὸ πορτοφόλι τοῦ καλύτερου λαγωνικοῦ τῆς Ἀσφαλείας. (Συνέχεια ἐκ τῆς σελ. 1293)

ΜΙΑ ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΕΚΕΙΝΗ.—Ἐνας ἀσήμαντος ἐμπορικός ζήτησε, ἔξερεις, τὸ χέρι τῆς βίαιας μου, τῆς Μάρθας. Τί λές εἰς, φίλε μου, θὰ τὴν κατεβάσῃ πολὺ χα- μηλά αὐτὸς ὁ γάμος ;
ΕΚΕΙΝΟΣ.—Ἐγὼ λέω πῶς θὰ τὴν...κατεβάσῃ ἀπλῶς ἀπὸ τὸ ράφι !

ΤΟ ΔΩΡΟ ΤΟΥ ΤΖΑΚ ΣΑΪΚΕΡ

(Συνέχεια εκ τής σελίδος 1257)

—Είμαι βέβαιη ότι θα σ'ας νικήσω. "Αν τολμάτε, παίξτε μαζί μου με μιά παρτίδα.

Ο Τζακ κατώρρωσε να ξεφύγει απ'εξή την θραξιά. Μά η Μάνταλεν φαίνεται ότι ήθελε να κερδίση τ'ο στοιχήμα. Μά η τόν προσκάλεσε σ'έναν επίσημο αγώνα χθές τή νύχτα και τόν νίκησε. Τόν είχε κερδίσει με τ'α ίδια του τ'α όπλα. "Ήξερε τ'ο σύστημά του. Κι' έτσι ο Σαΐκερ έχασε τόν τίτλο του. Είνε η δέν είνε λοιπόν ο κουτότερος τ'ων ανθρώπων!

Οι φίλοι του Γκιούλετ πλήρωσαν και βγήκαν από τ'ο μπάρ χωρίς να τ'ο απαντήσουν. "Ήσαν βέβαιοι, ότι κάτι άνεξήγητο κρυβόταν σ' αυτή τήν υπόθεση. Και τ'ο κατάλαβαν όταν στο δρόμο έντελώς τυχαίως είδαν τόν Σαΐκερ και τή Μάνταλεν να κάνουν τόν περιπάτο τους. Φαίνοντουσαν εύτυχημένοι κι' αγαπημένοι.

—Κάνεις λάθος, είπαν τόν Γκιούλερ πού τούς κύταζε σαν χαζός.

—"Η γνώμη μας είνε ότι ο Σαΐκερ θυσίασε τόν τίτλο του για να κερδίση τήν αγάπη τής Μάνταλεν. Κάτι έπρεπε να τής προσφέρει εις αντάλλαγμα τής εύτυχίας πού τ'ο έδωσε... "Ο Τζακ είνε, καθώς βλέπεις, ένας έξυπνος άνθρωπος.

Κι' αλήθεια, αυτό είχε συμβη. "Η Μάνταλεν είχε αγαπήσει τρελλά τόν Σαΐκερ. "Ετσι τ'ο ώμολόγησε όλο τ'ο σχέδιο της και τόν παρακάλεσε να τή βοηθήση να κερδίση τ'ο στοιχήμα. Κι' εκείνος δέν τής τ'ο άρνήθηκε αφού κι' αυτός τήν αγαπούσε κι' έπρόκειτο να τήν κάνει γυναίκα του. "Αλλωστε, τί αξία έχει ο τίτλος τού πρωταθλητού μπροστά σ'όν περιπατητή έρωτα μιάς γυναίκας. "Ο Τζακ Σαΐκερ αν έπαψε να είνε «βασιλεύς τού σκακιού» ωστόσο είνε σήμερα ο πιό εύτυχησένος άνθρωπος τού κόσμου.

ΣΤΑΝΛ ΣΓΟΥΕΡΛ

ΠΩΣ ΝΑ ΔΙΑΚΡΙΝΕΤΕ ΤΟΥΣ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΚΑΚΟΥΡΓΟΥΣ

(Συνέχεια εκ τής σελίδος 1284)

άφου μάτια εκείνο είχε συγκεντρώσει όλη τήν προσοχή του στις κινήσεις τού κακοποιού. "Ήταν όμως αρκετό ένα δευτερόλεπτο για τόν Μπιλ για να τ'ο πάρη τ'ο πορτοφόλι, τή στιγμή πού ο άτυνομικός έβριξε μιά ματιά στους συναδέλφους του. "Ο άτυνομικός άναγκάστηκε τότε να ώμολογήσ η ότι ο Μπιλ ήταν τρομερός κι' ότι θα μπορούσε να κλέψη ακόμη... κι' έναν Έθραίο!

Οι δολοφόνοι, από συνήθεια, είνε εκείνοι πού διακρίνονται ά- μέσως με μιά μόνο ματιά. "Εχουν τ'ο βλέμμα ώελώδες, άκίνητο και κρύο. "Όταν πρόκειται έν τούτοις να εκτελέσουν τ'ο έγκλημά τους, τότε τ'α μάτια τους θολώνουν και κοκκινίζουν, σαν τ'α μάτια ένός μεθυσμένου. "Επειτα πάλι κυριεύονται από μιά ύπνηλία, σαν να κοιμάται τ'ο μυαλό τους και περπατούν πάντα σαν ώπνωτισμένοι! Αύτοι είνε οι πιό επικίνδυνοι από τούς έγκληματίαις, γιατί καμιά τιμωρία δέν μπορεί να τούς συμμορφώση. "Η δολοφονίες είνε η μοναδική τους εύχαρίστη.

Οι σαδιστάι όμως έχουν έντελώς αντίθετα διακριτικά γνωρίσματα. "Εχουν ζωηρό βλέμμα, λεπτή φυσιογνωμία, χοντρά χείλη κι' έξογκωμένα βλέφαρα, έχουν χάσει τόν άνδρισμό τους κι' είνε ύπερβολικά αδύνατοι στο σώμα.

"Όσο για τούς έμπρηστάς, αύτοι έχουν παιδική φυσιογνωμία και τόσο άθωο βλέμμα, ώστε ποτέ δέν μπορεί κανείς να φαντασθ η ότι είνε ίκανοί για ένα τόσο τρομερό έγκλημα.

Αύτα είνε τ'α κυριώτερα γνωρίσματα τ'ων διαφόρων έγκληματιών. Κι' έτσι με μιά μικρή έξάσκηση, μπορεί κανείς να τούς διακρίνει μέσα στο πλήθος τ'ων τιμίων ανθρώπων και να προφυλάγεται άπ' αυτούς.

"Εδώ τελειώνει τ' άρθρο τού διασήμου δόκτορος. Οι άναγνώστες μας λοιπόν δέν έχουν, παρά να έπωφεληθουν από τις παρατηρήσεις του και ν' ακολουθήσουν τις συμβουλές του. Είνε κι' αυτές ένας τρόπος για να προφυλάγονται από τούς ανθρώπους τού ύποκόσμου κι' ίσως ο καλύτερος.

ΑΝΤΡΕ ΣΑΡΠΑΝΤΙΕ

ΔΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ ΚΕΡΒΕΡΟΣ ΤΟΥ "ΣΤΟΥΝΤΙΟ,."

(Συνέχεια εκ τής σελίδος 1258)

—"Εχουν χαλάσει τόν κόσμο! τής φώναξα κατάχλωμος. "Αν σ'ας δοϋν μάλιστα να μπαίνετε από τή πόρτα μου, θα μ'ο δάλουν πρόστιμο γιατί θα νομίσουν ότι εγώ σ'ας άφησα να φύγετε.

"Η Νάνσυ Κάρολ για να μη με τιμωρήσουν, τούς έξήγησε με πιό τρόπο τ'ο εΐχε σκάσει για να πάη να διασκεύησι λίγο με τούς φίλους της. Κι' εκείνοι τής έβγαλαν ένα γενναίο πρόστιμο. "Όσο για μένα; "Από τότε κυττάζω κάθε καμiónι πού θγαίνει από τόν περιβόλο, γιατί δέν έχω καμιά όρεξη να πληρώνω πρόστιμα.

Οι «άστερες» τήν ώρα πού ξυπνάνται, έχουν άυσητή πει- θαρχία. Δέν τούς επιτρέπουν να φύγουν ούτε μιση ώρα. Γι' αυ- τ'ο για να βγη κανείς από αυτή τή σιδερένια πόρτα, πρέπει να είνε ένοχισαίνεις μ' ειδική άδεια, όπως συμβαίνει στους... στρατώνες. Τ'ο ίδιο γίνεται και για όλο τ'ο προσκοτικό. Μόνο για τούς πολύ διάσημους ήθοποιούς ύπάρχει εξαίρεσις. "Η Γκρέτα Γκάρμπο, παραδείγματος χάριν, κάνει ό,τι θέλει. "Επίσης κ' η "Ελεν Χαΐλς, ο Ουάλλας Μπήρου κ' η Μάρην Ο' Σούλ- λιβαν. Μά ποτέ δέν κάνουν κατάχρησι αυτής τής έλευθερίας τους. Είνε μάλιστα πιό εργατικοί άπ' όλους τούς άλλους.

"Η μόνες πού είνε αδιόρθωτες, είνε η κομπάρσες. Δέν έχουν κηθόλου μυαλό. Κάθε τόσο προσπαθούν να τ'ο σκάσουν για να προλάβουν ένα τρυφερό φίλο τους η να κάνουν καμιά καινούρη- για γνωριμία. "Αλλά γι' αυτό κιόλας δέν πάνε μπροστά. Πολ- λές μάλιστα έχουν τήν τύχη τής δυστυχημένης νέας πού σ'ας άνεφερα πιό πάνω.

Τι τ'α θέλετε όμως, τ'ο έπάγγελμα τού θυρωρού είνε τ'ο χει- ρότερο άπ' όλα. Και γίνεται μάλιστα σωστό μαρτύριο, όταν κανείς είνε παντρεμένος με μιά γυναίκα σαν τήν Έλιζα πού έκανε μάλλον για θηριοδαμάστρια.»

Αύτα μ'ο υπαγόρευσε ο Τζέφρεϋ Πάρκερ, γιατί δέν είχε και- ρό να καταπισαθ η με τή φιλολογία. Κι' εγώ έκανα τόν κόπο να τ'α γράψω.

JEANNE ROUDOT

Η ΚΟΡΗ ΜΕ ΤΑ ΒΓΑΛΜΕΝΑ ΜΑΤΙΑ

(Συνέχεια εκ τής σελίδος 1278)

άντικρύζω τ'α μάτια αυτά, συνέλαθα εαφνικά ένα σχέδιο τολμηρό. Μονάχα ένας μεγάλος έπιστήμιον, όπως εγώ, θα μπορούσε να συλλάβη ένα τέτοιο σχέδιο και να τ'ο πραγματοποιήσ η με τ'οση τέχνη... "Ενα άπόγευμα, η Καμύλλη μ' έπεσκέφθη μαζί με τόν μηστήρα της, για να μ'ο ζητήσουν μιά συμβουλή Ιατρικής φύσεως. Κανείς δέν ένγνώριζε ότι έπρόκειτο να με έπισκε- φθούν. Αυτό μ'ο τ'ο έπεισε οι ίδιοι... "Εκανα τότε τή σκέψη ότι έφτασε η στιγμή να πραγματοποιήσω τ'ο σχέδιο μου... "Παρέσυρα τούς δυό νέους σ' ένα ύπόγειο τού πύργου, σκοτώσα τόν μηστήρα τής Καμύλλης—τ'ο πτώμα του θα τ'ο βρήτε θαμμένο κάτω από τις πλάκες — και ύστερα, αφού χλωροφόρμισα τή νέα, τής έκανα τήν πιό πρωτότυπη έγχειρησι πού μπορεί κανείς να φαντασθ η :

"Τής έβγαλα τ'α μάτια, με μιά μέθοδο τής οποίας τ'ο μυστικό μονάχα εγώ κατέχω, και τ'α έβασα σ' ένα βάζο γεμάτο με ειδικό υγρό, για να διατηρηθουν χωρίς να χάσουν τή λάμψη τους και τήν έκφρασι τους... "Ετσι θα μπορούσα να έχω διαρκώς μπροστά μου τ'α μάτια αυτά και να παρηγοριέμαι με τή σκέψη ότι στην έρημιά τού πύργου μου ύπήρχον δυό γυναίκες μάτια, τ'α οποία θα με κύταζαν διαρκώς, χωρίς να μισοκλείνουν από άηδία για τόν άσχημα μου... "

"Τήν ίδια τήν Καμύλλη τήν εκλέισα σ' ένα δωμάτιο, τ'ο όποιο τής πήγαινα κάθε μέρα τροφή... "Ως άνθρωπος δέν μ' ένδιέφερε πια διόλου, αφού είχα στη διάθεσι μου τ'α μάτια της... "Η αδελφή μου ήξερε βέβαια τήν ιστορία αυ- τή, μα σ'ε ποιόν να τολμήση να τήν πη :

"Ύστερ από λίγο καιρό, η μαρκηζία ντε Φελσέν, η μητέρα τής Καμύλλης, πέθανε από τόν καϋμό της για τήν εξαφανισι τής κόρης της... Θεωρώ περιττό να σ'ας πω ότι ο θάνατος αυτός δέν με λύπησε διόλου... Δέν βρισκα όμως λό- για να περιγράψω τήν άπελπισία πού μ' έπιασε από τή στιγμή πού εξακριβώσα ότι τ'α μάτια τής Καμύλλης άρχισαν σιγά - σιγά να θαμνώνουν, να χάνουν τή λάμψη τους, να σαπίζουν, να μεταβάλλονται σε δυό κομμάτια άποκρουστικό τ'ο χημικό υγρό, μέσα στο όποιο τ'α είχα βάλει, δέν μπόρεσε να τ'α διατηρήσ η... Και όταν τ'α ώραία αυτά μάτια καταστράφηκαν έντελώς, όταν έλασα και τήν τελευταία αυτή παρηγοριά, πού μ'ο έμενε σ'όν κόσμο, άποφά- σισα να σκοτωθώ, παίρνοντας μαζί μου και τήν αδελφή μου και τήν Καμύλλη... Ναι, θα τις σκοτώσω και τις δυό και ύστερα θα σκοτωθώ κι' εγώ... Τίποτα πια δέν με συγκρατεί στη ζωή αυτή, η οποία μονάχα φαρμάκια με πότισε...».

ΡΕΝΕ ΛΑΠΟΡΤ

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΣ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΗΣ ΠΡΑΣΙΝΗΣ ΛΙΜΝΗΣ

(Συνέχεια εκ τής σελίδος 1279)

ώστε η Μαργαρίτα δέν ύπωπτεύθηκε καθόλου τ'ο σχέδιό μας. "Όταν ωστόσο φθάσαμε εκεί πέρα, ο Μισάλκο έπετέθη τ'ο Μαργα- ρίτα, τήν ή έβριξε καταγής και με τή βοήθειά μου τής έχωσε τ'ο κερφάλι μέσα στο νερό τής λίμνης για να τήν πνίξη. Τήν κρα- τήσαμε σ' αυτή τή στάσι πάνω από μιση ώρα, μέχρι πού η Μαργα- ρίτα έχασε τις αισθήσεις της. "Όταν τήν τραβήξαμε από τ'ο νερό, είδαμε ότι η φίλη μας δέν είχε πεθάνει ακόμη. Για να τήν άποτελειώσουμε, τήν στραγγαλίσαμε. Κατόπιν θάψαμε τ'ο πτώμα της κάτω από ένα σωρό πέτρες, πήραμε τ'α λεφτά κι' έξαφανιστήκαμε. "Ο Μισάλκο όμως με ξεγέλασε και κατάφε- ρε να περάση τ'α σύνορα. "Εμεινα εγώ έδω για να πληρώσω τ'ο έγκλημά μας. "Η τύψεις τής συνειδήσώς μου από εκείνη τή μέρα δέν μ' άφησαν να ήσυχάσω. Μάτια προσπαθούσα να λη- σονήσω τ'ο θάνατο τής Μαργαρίτας, πίνοντας κρασί. "Ετσι καταπνίχθη ένας άληθης κι' έπεσα στα χέρια σας.

"Η άποκαλύψεις τού Σικόρσκυ διεφώτισαν από αυτό τόν πράσινης λίμνης κι' έτσι οι άστυνομικοί ήσύχασαν από τ'ο τ'ο ένοχότη πού τούς βασάνιζε τ'οσους μήνες τώρα. "Ο άπαίσιος κακούργος κλεισθήκε λοιπόν στις φυλακές και γρήγορα θα πλη- ρώση με τή ζωή του τ'ο άνατριχιαστικό έγκλημά του.

ΠΙΕΡ ΑΡΚΙΛΛΕ